

KONVENCIJA DĖL UŽSIENIO TEISMŲ SPRENDIMŲ CIVILINIAIS ARBA KOMERCINIAIS KLAUSIMAIS PRIPAŽINIMO IR VYKDYMO

Šios Konvencijos Susitariančiosios Šalys,

norėdamos teismo bendradarbiavimo būdu visiems suteikti veiksmingą teisę kreiptis į teismą ir sudaryti palankesnes sąlygas taisyklėmis grindžiamai daugiašalei prekybai bei investicijoms ir judumui,

manydamos, kad tokį bendradarbiavimą galima sustiprinti nustačius vienodas pagrindines užsienio teismų sprendimų civiliniais arba komerciniais klausimais pripažinimo ir vykdymo taisykles, kurios sudarytų palankesnes sąlygas veiksmingam tokių teismų sprendimų pripažinimui ir vykdymui,

įsitikinusias, kad tokiam tvirtesniai teisminei bendradarbiavimui visų pirma reikia tarptautinės teisinės sistemos, kuri užtikrintų didesnę nuspėjamumą ir tikrumą, kiek tai susiję su užsienio teismų sprendimų judėjimu pasauliniu mastu, ir papildytų 2005 m. birželio 30 d. Konvenciją dėl susitarimų dėl teisingumo,

nusprendė šiuo tikslu sudaryti šią Konvenciją ir susitarė dėl šių nuostatų:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši Konvencija taikoma teismų sprendimų civiliniais arba komerciniais klausimais pripažinimui ir vykdymui. Visų pirma ji netaikoma mokesčių, muitų ir administraciniams klausimams.
2. Ši Konvencija taikoma vienos Susitariančiosios Valstybės teismo priimto teismo sprendimo pripažinimui ir vykdymui kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2 straipsnis

Taikymo srities išimtys

1. Ši Konvencija netaikoma šiems klausimams:
 - a) fizinių asmenų statusas ir teisnumas bei veiksnumas;
 - b) išlaikymo prievolės;
 - c) kiti šeimos teisės klausimai, įskaitant sutuoktinių turto teisinį režimą ir kitas teises ar pareigas, kylančias iš santuokos ar analogiškų santykių;
 - d) testamentai ir paveldėjimas;
 - e) finansų įstaigų nemokumas, sudėtis, pertvarkymas ir panašūs klausimai;
 - f) keleivių ir prekių vežimas;
 - g) tarpvalstybinė jūrų tarša, jūrų tarša nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose, jūrų tarša iš laivų, atsakomybės pagal jūrinius reikalavimus ribojimas ir bendroji avarija;
 - h) atsakomybė už branduolinę žalą;
 - i) juridinių asmenų arba fizinių ar juridinių asmenų asociacijų teisėtumas, pripažinimas neteisėtai įsteigtais arba likvidavimo ir jų organų priimtų sprendimų galiojimas;
 - j) įrašų viešuosiuose registruose teisėtumas;
 - k) šmeižtas;
 - l) privatumas;
 - m) intelektinė nuosavybė;

- n) ginkluotųjų pajėgų veiksmai, įskaitant jų personalo veiksmus vykdant savo oficialias pareigas;
 - o) teisėsaugos veiksmai, įskaitant teisėsaugos personalo veiksmus vykdant savo oficialias pareigas;
 - p) antimonopoliniai (konkurencijos) klausimai, išskyrus atvejus, kai teismo sprendimas priimtas dėl elgesio, kuris yra esamų ar potencialių konkurentų antikonkurencinis susitarimas ar suderinti veiksmai siekiant nustatyti kainas, sudaryti neteisėtus susitarimus viešuosiuose pirkimuose, nustatyti produkcijos apribojimus ar kvotas arba pasidalyti rinkas paskirstant klientus, tiekėjus (teikėjus), teritorijas ar prekybos linijas, ir kai toks elgesys bei jo poveikis įvyko kilmės valstybėje;
 - q) suvereno skolos restruktūrizavimas taikant vienašales valstybės priemones.
2. Nelaikoma, kad teismo sprendimas nepatenka į šios Konvencijos taikymo sritį, jei klausimas, kuriam ši Konvencija netaikoma, nėra ginčo dalykas procese, kuriam vykstant buvo priimtas teismo sprendimas, o proceso metu buvo iškeltas tik kaip prejudicinis klausimas. Visų pirma, vien tai, kad klausimas, kuriam ši Konvencija netaikoma, kilo ginantis, nereiškia, kad ši Konvencija netaikoma teismo sprendimui, jeigu tas klausimas procese nebuvo ginčo dalykas.
3. Ši Konvencija netaikoma arbitražui ir su juo susijusiems procesams.
4. Vien tai, kad valstybė, įskaitant vyriausybę, valdžios įstaigas ar kitus valstybės vardu veikiančius asmenis, yra šalis procese, nereiškia, kad teismo sprendimas nepatenka į šios Konvencijos taikymo sritį.
5. Nei viena šios Konvencijos nuostatų nedaro poveikio valstybių ar tarptautinių organizacijų privilegijoms ir imunitetams, taikomiems jų ir jų nuosavybės atžvilgiu.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šioje Konvencijoje:
- a) „atsakovas“ – asmuo, kurio atžvilgiu kilmės valstybėje buvo pareikštas ieškinys arba priešieškis;
 - b) „teismo sprendimas“ – teismo priimtas sprendimas dėl ginčo esmės, nepaisant to, kaip tas sprendimas vadinamas, įskaitant dekretą ar išakymą, ir teismo (įskaitant teismo pareigūną) nurodymas dėl bylinėjimosi išlaidų nustatymo, jei nurodymas susijęs su sprendimu dėl ginčo esmės, kurį pagal šią Konvenciją galima pripažinti ar vykdyti. Laikinoji apsaugos priemonė nėra teismo sprendimas.
2. Subjekto ar asmens, išskyrus fizinį asmenį, buveinė yra valstybėje:
- a) kurioje yra jo buveinė, nurodyta steigimo dokumentuose;
 - b) pagal kurios teisę jis buvo įsteigtas ar suformuotas;
 - c) kurioje yra jo centrinė administracija arba
 - d) kurioje yra jo pagrindinė verslo vieta.

II SKYRIUS

PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

4 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Susitariančiosios Valstybės (toliau – kilmės valstybė) teismo priimtas teismo sprendimas pripažįstamas ir vykdomas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje (toliau – prašomoji valstybė) pagal šio skyriaus nuostatas. Atsisakyti pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą galima tik šioje Konvencijoje nurodytais pagrindais.

2. Prašomojoje valstybėje teismo sprendimas negali būti peržiūrimas iš esmės. Gali būti atsižvelgiama tik į tai, kas būtina šiai Konvencijai taikyti.
3. Teismo sprendimas pripažįstamas tik jeigu jis galioja kilmės valstybėje, ir vykdomas tik, jeigu jis yra vykdytinas kilmės valstybėje.
4. Teismo sprendimo pripažinimas ar vykdymas gali būti atidėtas arba gali būti atsisakyta tai daryti, jeigu kilmės valstybėje kreiptasi dėl 3 dalyje nurodyto teismo sprendimo peržiūros arba jeigu nepasibaigė terminas, per kurį galima kreiptis dėl įprastos peržiūros. Atsisakymas neužkerta kelio vėliau pateikti prašymą pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą.

5 straipsnis

Pripažinimo ir vykdymo pagrindas

1. Teismo sprendimas gali būti pripažintas ir vykdomas, jeigu tenkinamas vienas iš šių reikalavimų:
 - a) asmens, kurio atžvilgiu prašoma pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą, įprastinė gyvenamoji vieta buvo kilmės valstybėje tuo metu, kai tas asmuo tapo šalimi procese kilmės valstybės teisme;
 - b) fizinio asmens, kurio atžvilgiu prašoma pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą, pagrindinė verslo vieta buvo kilmės valstybėje tuo metu, kai tas asmuo tapo šalimi procese kilmės valstybės teisme, o reikalavimas, kuriuo grindžiamas teismo sprendimas, atsirado dėl tos įmonės veiklos;
 - c) asmuo, kurio atžvilgiu prašoma pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą, yra asmuo, kuris pareiškė ieškinį, (bet ne priešieškinį), kuriuo grindžiamas teismo sprendimas;
 - d) atsakovas kilmės valstybėje turėjo filialą, atstovybę ar kitą įstaigą, neturinčią atskiro juridinio asmens statuso, tuo metu, kai šis asmuo kilmės valstybės teisme tapo šalimi procese, o ieškiny, kuriuo grindžiamas teismo sprendimas, pareikštas dėl to filialo, atstovybės ar įstaigos veiklos;
 - e) vykstant procesui, kuriame buvo priimtas teismo sprendimas, atsakovas aiškiai pritarė kilmės valstybės teismo jurisdikcijai;
 - f) atsakovas kilmės valstybės teisme per kilmės valstybės teisėje nustatytą terminą pateikė argumentus dėl ginčo esmės neginčydamas jurisdikcijos, išskyrus atvejus, kai akivaizdu, kad prieštaravimas dėl jurisdikcijos ar jurisdikcijos vykdymo pagal tos valstybės teisę nebūtų buvęs patenkintas;
 - g) teismo sprendimu nuspręsta dėl sutartinės prievolės, ir jį priėmė teismas valstybėje, kurioje ta prievolė buvo ar turėjo būti įvykdyta remiantis
 - i) šalių susitarimu arba
 - ii) sutarčiai taikytina teise, jei nėra sutartos vykdymo vietos,išskyrus atvejus, kai atsakovo veikla, susijusi su sandoriu, akivaizdžiai neturi tikslingo ir esminio ryšio su ta valstybe;
 - h) teismo sprendimu nuspręsta dėl nekilnojamojo turto ilgalaikės nuomos (nuomojimo), ir jį priėmė valstybės, kurioje yra nekilnojamasis turtas, teismas;
 - i) teismo sprendimu atsakovo nenaudai nuspręsta dėl sutartinės prievolės, užtikrintos daiktine teise į kilmės valstybėje esantį nekilnojamąjį turtą, jeigu sutartinis reikalavimas buvo pareikštas kartu su reikalavimu, nukreiptu prieš tą patį atsakovą ir susijusiu su ta daiktine teise;
 - j) teismo sprendimu nuspręsta dėl nesutartinės prievolės, atsiradusios dėl mirties, fizinio sužalojimo, materialaus turto sugadinimo ar praradimo, ir tokią žalą tiesiogiai sukėlęs veiksmas ar neveikimas įvyko kilmės valstybėje, neatsižvelgiant į tai, kur ta žala patirta;

- k) teismo sprendimas susijęs su savanoriškai sukurto ir raštu patvirtinto patikos fondo galiojimu, struktūra, poveikiu, administravimu ar pakeitimu ir
- i) proceso pradėjimo metu patikos priemonėje kilmės valstybė buvo nurodyta kaip valstybė, kurios teismuose turi būti nagrinėjami ginčai dėl tokių klausimų, arba
 - ii) proceso pradėjimo metu patikos priemonėje kilmės valstybė buvo aiškiai ar numanomai nurodyta kaip valstybė, kurioje yra pagrindinė patikos fondo administravimo vieta.
- Ši pastraipa taikoma tik teismų sprendimams dėl asmenų, kurie yra ar buvo susiję patikos santykiais, patikos vidaus aspektų;
- l) teismo sprendimu nuspręsta dėl priešieškinių –
- i) tiek, kiek juo priešieškis buvo patenkintas, su sąlyga, kad priešieškis pareikštas dėl to paties sandorio ar įvykio, kaip ir ieškinys, arba
 - ii) tiek, kiek juo priešieškio pareiškėjo reikalavimai nebuvo patenkinti, išskyrus atvejus, kai pagal kilmės valstybės teisę priešieškinių reikalaujama pateikti tam, kad būtų išvengta draudimo dalyvauti procese;
- m) teismo sprendimą priėmė teismas, pasirinktas susitarime, kuris sudarytas arba patvirtintas raštu ar bet kokiomis kitomis ryšio priemonėmis, dėl kurių informacija tampa prieinama, kad ją būtų galima vėliau pateikti, ir kuris nėra susitarimas dėl išimtinio teisingumo.

Šioje pastraipoje „susitarimas dėl išimtinio teisingumo“ – dviejų ar daugiau šalių susitarimas, kuriame tam, kad būtų sprendžiami ginčai, iškilę ar galintys iškilti dėl tam tikro teisinio santykio, nurodomi vienos iš valstybių teismai arba vienas ar daugiau vienos iš valstybių konkrečių teismų, atmetant visų kitų teismų jurisdikciją.

2. Jeigu teismo sprendimo pripažinimo ar vykdymo siekiama fizinio asmens, kuris visų pirma veikia asmeniniais, šeimos ar namų ūkio tikslais, (vartotojo) atžvilgiu klausimais, susijusiais su vartojimo sutartimi, arba darbuotojo atžvilgiu klausimais, susijusiais su darbuotojo darbo sutartimi –

- a) 1 dalies e punktą taikomas tik tuo atveju, jeigu sutikimas teismui buvo pateiktas žodžiu arba raštu;
- b) 1 dalies f, g ir m punktai netaikomi.

3. 1 dalis netaikoma teismo sprendimui, kuriame buvo nuspręsta dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto ilgalaikės nuomos (nuomojimo) arba kuriame buvo nuspręsta dėl nekilnojamojo turto registravimo. Toks teismo sprendimas gali būti pripažintas ir vykdomas tik tuo atveju, jeigu jį priėmė valstybės, kurioje yra turtas, teismas.

6 straipsnis

Išskirtinis pripažinimo ir vykdymo pagrindas

Nepaisant 5 straipsnio, teismo sprendimas, kuriame buvo nuspręsta dėl daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą, pripažįstamas ir vykdomas tik tuo atveju, jeigu turtas yra kilmės valstybėje.

7 straipsnis

Atsisakymas pripažinti ir vykdyti

1. Teismo sprendimą galima atsisakyti pripažinti ar vykdyti, jeigu:
 - a) apie procesą pradedantį ar lygiavertį dokumentą, įskaitant pareiškimą, kuriame nurodyti esminiai ieškinių elementai:
 - i) atsakovui nebuvo pranešta laiku ir tokiu būdu, kad jis galėtų pasirengti gynybai, išskyrus atvejus, kai atsakovas kreipėsi į teismą ir išdėstė savo poziciją neginčydamas kilmės valstybės teismo pranešimo – jei kilmės valstybės teisė leidžia ginčyti pranešimą – arba

- ii) atsakovui prašomojoje valstybėje buvo pranešta tokiu būdu, kuris nesuderinamas su prašomojoje valstybėje taikomais pagrindiniais dokumentų įteikimo principais;
- b) teismo sprendimas buvo pasiektas sukčiaujant;
- c) pripažinimas ar vykdymas būtų akivaizdžiai nesuderinamas su prašomosios valstybės viešąja tvarka, įskaitant situacijas, kai specifinis procesas iki teismo sprendimo priėmimo nesuderinamas su tos valstybės pagrindiniais procedūrinio teisingumo principais, ir situacijas, susijusias su tos valstybės saugumo ar suvereniteto pažeidimais;
- d) procesas kilmės valstybės teisme neatitiko susitarimo ar teismo pasirinkimo patikos priemonėje, pagal kurią atitinkamas ginčas turi būti sprendžiamas kitos valstybės nei kilmės valstybė teisme;
- e) teismo sprendimas yra nesuderinamas su teismo sprendimu, priimtu prašomojoje valstybėje išnagrinėjus tų pačių šalių ginčą, arba
- f) teismo sprendimas yra nesuderinamas su anksčiau kitoje valstybėje priimtu teismo sprendimu ginče tarp tų pačių šalių tuo pačiu klausimu, jei ankstesnis teismo sprendimas atitinka sąlygas, būtinas jam pripažinti prašomojoje valstybėje.
2. Pripažinimas ar vykdymas gali būti atidėtas arba gali būti atsisakyta jį vykdyti, jeigu prašomosios valstybės teisme vyksta procesas tarp tų pačių šalių tuo pačiu klausimu, kai:
- a) į prašomosios valstybės teismą kreiptasi kilmės valstybės teisme ir
- b) ginčas yra glaudžiai susijęs su prašomąja valstybe.

Atsisakymas remiantis šia dalimi neužkerta kelio vėliau pateikti prašymą pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą.

8 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Sprendimas dėl prejudicinio klausimo nepripažįstamas ir nevykdomas pagal šią Konvenciją, jeigu sprendimas yra dėl klausimo, kuriam ši Konvencija netaikoma, arba dėl 6 straipsnyje nurodyto klausimo, dėl kurio nusprendė kitos valstybės nei tame straipsnyje nurodyta valstybė teismas.
2. Teismo sprendimą gali būti atsisakyta pripažinti ar vykdyti, jeigu ir tiek, kiek teismo sprendimas buvo grindžiamas sprendimu dėl klausimo, kuriam ši Konvencija netaikoma, arba dėl 6 straipsnyje nurodyto klausimo, dėl kurio nusprendė kitos valstybės nei tame straipsnyje nurodyta valstybė teismas.

9 straipsnis

Atskirtinumas

Atskirtinos teismo sprendimo dalies pripažinimas ar vykdymas yra galimas, jei tos dalies pripažinimo ar vykdymo yra prašoma, arba pagal šią Konvenciją galima pripažinti ar vykdyti tik dalį teismo sprendimo.

10 straipsnis

Nuostoliai

1. Teismo sprendimą galima atsisakyti pripažinti ar vykdyti, jeigu teismo sprendimu priteisiama atlyginti nuostolius, įskaitant atgrasomuosius ar baudinius nuostolius, kuriais šaliai nėra kompensuojami faktiškai patirti nuostoliai ar žala, ir tik tokia apimtimi.

2. Teismas, į kurį kreipiamasi, turi atsižvelgti į tai, ar kilmės valstybės teismo priteisti nuostoliai yra skirti bylinėjimosi išlaidoms padengti, ir kokia apimtimi.

11 straipsnis

Teisminiai susitarimai (transactions judiciaires)

Teisminiai susitarimai (*transactions judiciaires*), kuriuos patvirtina Susitariančiosios Valstybės teismas arba kurie buvo sudaryti proceso Susitariančiosios Valstybės teisme metu ir kurie vykdytini tokiu pat būdu, kaip teismų sprendimai kilmės valstybėje, pagal šią Konvenciją vykdomi tokiu pat būdu, kaip teismų sprendimai.

12 straipsnis

Pateiktini dokumentai

1. Šalis, siekianti pripažinimo arba besikreipianti dėl vykdymo, pateikia:
 - a) visą ir patvirtintą teismo sprendimo kopiją;
 - b) jeigu teismo sprendimas buvo priimtas procese nedalyvaujant atsakovui, originalą ar patvirtintą kopiją dokumento, įrodančio, kad nedalyvaujanti šalis buvo informuota apie procesą pradedantį dokumentą arba jam lygiavertį dokumentą;
 - c) visus dokumentus, būtinus norint nustatyti, kad teismo sprendimas kilmės valstybėje galioja arba, kai taikytina, yra vykdytinas;
 - d) 11 straipsnyje nurodytu atveju – kilmės valstybės teismo (įskaitant teismo pareigūno) išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad teisminis susitarimas ar jo dalis yra vykdytina tokiu pačiu būdu, kaip teismo sprendimas kilmės valstybėje.
2. Jeigu teismas, į kurį buvo kreiptasi, iš teismo sprendimo turinio negali patikrinti, ar buvo laikomasi šio skyriaus sąlygų, tas teismas gali prašyti visų būtinų dokumentų.
3. Prie prašymo pripažinti ar vykdyti galima pridėti kilmės valstybės teismo (įskaitant teismo pareigūno) išduotą su teismo sprendimu susijusį dokumentą pagal Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos rekomenduojamą ir paskelbtą formą.
4. Jeigu šiame straipsnyje nurodyti dokumentai yra parengti ne oficialia prašomosios valstybės kalba, prie jų turi būti pridedami patvirtinti vertimai į oficialią kalbą, išskyrus atvejus, kai prašomosios valstybės įstatymuose numatyta kitaip.

13 straipsnis

Procedūra

1. Pripažinimo, paskelbimo vykdytinu ar registravimo vykdymui ir teismo sprendimo vykdymo procedūrą reglamentuoja prašomosios valstybės teisė, išskyrus atvejus, kai šioje Konvencijoje numatyta kitaip. Prašomosios valstybės teismas turi veikti skubiai.
2. Prašomosios valstybės teismas negali atsisakyti pripažinti ar vykdyti teismo sprendimo pagal šią Konvenciją remdamasis tuo, kad pripažinimo ar vykdymo turėtų būti siekiama kitoje valstybėje.

14 straipsnis

Proceso išlaidos

1. Jeigu šalis vienoje Susitariančioje Valstybėje kreipiasi dėl teismo sprendimo vykdymo kitoje Susitariančioje Valstybėje narėje, iš tos šalies nereikalaujama jokio bet kurios rūšies užtikrinimo, garantijos ar depozito, remiantis vien tuo, kad tokia šalis yra užsienio valstybės pilietis arba kad jos nuolatinė ar gyvenamoji vieta nėra valstybėje, kurioje prašoma vykdymo.

2. Susitariančiojoje Valstybėje priimta nutartis dėl bylinėjimosi išlaidų, mokėtinų bet kurio asmens, kuriam netaikomi reikalavimai dėl užtikrinimo, garantijos ar depozito pagal 1 dalį arba valstybės, kurioje buvo pradėtas procesas, teisę, yra vykdytina bet kurioje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje asmens, turinčio teisę gauti naudos iš nutarties, prašymu.

3. Valstybė gali pareikšti, kad ji netaiko 1 dalies, arba deklaracija paskirti teismus, kuriuose 1 dalis bus netaikoma.

15 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas pagal nacionalinę teisę

Atsižvelgiant į 6 straipsnį, ši Konvencija netrukdo pripažinti ar vykdyti teismų sprendimų pagal nacionalinę teisę.

III SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

16 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Ši Konvencija taikoma teismų sprendimų pripažinimui ir vykdymui, jeigu proceso pradėjimo kilmės valstybėje metu tos valstybės ir prašomosios valstybės santykiuose Konvencija galiojo.

17 straipsnis

Deklaracijos dėl pripažinimo ir vykdymo ribojimo

Valstybė gali deklaruoti, kad jos teismai gali atsisakyti pripažinti ar vykdyti kitos Susitariančiosios Valstybės teismo priimtą teismo sprendimą, jeigu šalių gyvenamosios vietos buvo prašomojoje valstybėje, ir šalių santykiai bei visi kiti su ginču susiję elementai, išskyrus kilmės valstybės teismo vietą, buvo susiję tik su prašomąja valstybe.

18 straipsnis

Deklaracijos dėl specifinių klausimų

1. Kai valstybė yra labai suinteresuota netaikyti šios Konvencijos specifiniams klausimams, ji gali deklaruoti, kad ji tiems klausimams Konvencijos netaikys. Tokį pareiškimą daranti valstybė užtikrina, kad pareiškimas nebus platesnis nei būtina ir kad konkretus klausimas, kuriam Konvencija netaikoma, yra aiškiai ir tiksliai apibrėžtas.

2. To klausimo atžvilgiu Konvencija netaikoma:

- a) Susitariančiojoje Valstybėje, kuri pateikė deklaraciją;
- b) kitose Susitariančiosiose Valstybėse, kuriose prašoma pripažinti ar vykdyti deklaraciją pateikusios Susitariančiosios Valstybės teismo priimtą teismo sprendimą.

19 straipsnis

Deklaracijos dėl teismų sprendimų, susijusių su valstybe

1. Valstybė gali deklaruoti, kad ji šios Konvencijos netaiko teismų sprendimams, priimtiems procesuose, kuriuose viena iš šalių yra:

- a) ta valstybė ar tos valstybės vardu veikiantis fizinis asmuo arba
- b) tos valstybės valdžios įstaiga arba tokios valdžios įstaigos vardu veikiantis fizinis asmuo.

Tokią deklaraciją pateikianti valstybė turi užtikrinti, kad deklaracija nėra platesnė nei būtina, ir kad taikymo srities išimtis yra aiškiai ir tiksliai apibrėžta. Deklaracijoje nedaroma skirtumo tarp teismų sprendimų atsižvelgiant į tai, ar procese, vykstančiame kilmės valstybės teisme, valstybė, tos valstybės valdžios įstaiga ar fizinis asmuo, veikiantis vienos iš jų vardu, yra atsakovas, ar ieškovas.

2. Valstybės, pateikusios deklaraciją pagal 1 dalį, teismo priimtą teismo sprendimą galima atsisakyti pripažinti ar vykdyti tiek, kiek tai nurodyta deklaracijoje, jeigu teismo sprendimas priimtas procese, kuriame deklaraciją pateikusi valstybė ar prašomoji valstybė, viena iš jų valdžios įstaigų ar fizinis asmuo, veikiantis vienos iš jų vardu, yra šalis.

20 straipsnis

Vienodas aiškinimas

Aiškinant šią Konvenciją atsižvelgiama į jos tarptautinį pobūdį ir poreikį skatinti ją taikyti vienodai.

21 straipsnis

Konvencijos veikimo peržiūra

Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos generalinis sekretorius reguliariai imasi priemonių, kad būtų peržiūrėtas šios Konvencijos veikimas, įskaitant visas deklaracijas, ir teikia ataskaitas Bendrųjų reikalų ir politikos tarybai.

22 straipsnis

Neunifikuotos teisinės sistemos

1. Kiek tai susiję su Susitariančiąja Valstybe, kurioje į šios Konvencijos taikymo sritį patenkančių klausimų atžvilgiu skirtinguose teritoriniuose vienetuose taikomos dvi ar daugiau teisės sistemų:

- visos nuorodos į valstybės teisę ar procesą, kai tinkama, laikomos nuorodomis į atitinkamame teritoriniame vienete galiojančią teisę ar procesą;
- visos nuorodos į valstybės teismą ar teismus, kai tinkama, laikomos nuorodomis į atitinkamo teritorinio vieneto teismą ar teismus;
- visos nuorodos į ryšį su valstybe, kai tinkama, laikomos nuorodomis į ryšį su atitinkamu teritoriniu vienetu;
- visos nuorodos į su valstybe susijusį veiksni, kai tinkama, laikomos nuorodomis į tą veiksni, susijusį su atitinkamu teritoriniu vienetu.

2. Nepaisant 1 dalies, Susitariančioji Valstybė, kurioje yra du ar daugiau teritorinių vienetų, kuriuose taikomos skirtingos teisės sistemos, neprivalo taikyti šios Konvencijos situacijose, išimtinai susijusiose su tokiais skirtingais teritoriniais vienetais.

3. Susitariančiosios Valstybės, kurioje yra du ar daugiau teritorinių vienetų, kuriuose taikomos skirtingos teisės sistemos, teritorinio vieneto teismas neprivalo pripažinti ar vykdyti kitoje Susitariančiojoje Valstybėje priimto teismo sprendimo vien dėl to, kad teismo sprendimas buvo pripažintas ar įvykdytas pagal šią Konvenciją kitame tos pačios Susitariančiosios Valstybės teritoriniame vienete.

4. Šis straipsnis netaikomas regioninėms ekonominės integracijos organizacijoms.

23 straipsnis

Ryšys su kitomis tarptautinėmis priemonėmis

1. Šią Konvenciją reikia kiek įmanoma aiškinti taip, kad ji būtų suderinama su kitomis sutartimis, galiojančiomis Susitariančiųjų Valstybių atžvilgiu, nepriklausomai nuo to, ar jos sudarytos prieš ar po šios Konvencijos.

2. Ši Konvencija nedaro poveikio sutarties, kuri buvo sudaryta prieš šią Konvenciją, taikymui Susitariančiojoje Valstybėje.

3. Ši Konvencija nedaro poveikio Susitariančiajai Valstybei taikant sutartį, sudarytą po šios Konvencijos, kai siekiama pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą, priimtą Susitariančiosios Valstybės, kuri taip pat yra tos sutarties šalis, teismo. Jokia kitos sutarties nuostata neturi įtakos 6 straipsnyje numatytiems įsipareigojimams Susitariančiųjų Valstybių, kurios nėra tos sutarties šalys, atžvilgiu.

4. Ši Konvencija nedaro poveikio šios Konvencijos šalimi esančiai regioninei ekonominės integracijos organizacijai taikant taisykles, kai siekiama pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą, priimtą Susitariančiosios Valstybės, kuri taip pat yra regioninės ekonominės integracijos organizacijos valstybė narė, teismo, jei:

- a) taisyklės buvo priimtos prieš sudarant šią Konvenciją arba
- b) taisyklės buvo priimtos po šios Konvencijos sudarymo – jei jos nedaro poveikio 6 straipsnyje numatytiems įsipareigojimams Susitariančiųjų Valstybių, kurios nėra regioninės ekonominės integracijos organizacijos valstybės narės, atžvilgiu.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Pasirašymas, ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ar prisijungimas

1. Ši Konvencija atvira pasirašyti visoms valstybėms.
2. Pasirašiusiosios valstybės šią Konvenciją ratifikuoja, priima ar patvirtina.
3. Prie šios Konvencijos gali prisijungti visos valstybės.
4. Ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo priemonės deponuojamos Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijoje, kuri yra Konvencijos deponitaras.

25 straipsnis

Pareiškimai dėl neunifikuotų teisinių sistemų

1. Jeigu valstybėje yra du ar daugiau teritorinių vienetų, kuriuose šios Konvencijos reglamentuojamiems klausimams taikomos skirtingos teisės sistemos, ta valstybė gali deklaruoti, kad Konvencija taikoma visiems jos teritoriniams vienetams arba tik vienam ar daugiau iš jų. Tokioje deklaracijoje aiškiai nurodomi teritoriniai vienetai, kuriems taikoma ši Konvencija.
2. Jeigu valstybė pagal šį straipsnį nepadaro jokios deklaracijos, Konvencija taikoma visiems tos valstybės teritoriniams vienetams.
3. Šis straipsnis netaikomas regioninėms ekonominės integracijos organizacijoms.

26 straipsnis

Regioninės ekonominės integracijos organizacijos

1. Regioninė ekonominės integracijos organizacija, kurią sudaro tik suverenos valstybės ir kuri turi kompetenciją kai kurių ar visų šios Konvencijos reglamentuojamų klausimų atžvilgiu, gali pasirašyti, priimti, patvirtinti šią Konvenciją arba prisijungti prie jos. Regioninė ekonominės integracijos organizacija tokiu atveju turi Susitariančiosios Valstybės teises ir pareigas tiek, kiek organizacija turi kompetenciją šios Konvencijos reglamentuojamų klausimų atžvilgiu.

2. Regioninė ekonominės integracijos organizacija pasirašydama, priimdama, patvirtindama ar prisijungdama raštu praneša depozitarui apie šios Konvencijos reglamentuojamus klausimus, kuriais tai organizacijai kompetenciją perdavė jos valstybės narės. Organizacija depozitarą nedelsdama raštu informuoja apie visus savo kompetencijos pasikeitimus, palyginti su paskutiniu pranešimu pagal šią dalį.
3. Šios Konvencijos įsigaliojimo tikslais neatsižvelgiama į jokių regioninės ekonominės integracijos organizacijos deponuotą priemonę, kol regioninė ekonominės integracijos organizacija pagal 27 straipsnio 1 dalį nepateikia deklaracijos, kad jos valstybės narės nebus šios Konvencijos Šalimis.
4. Visos nuorodos į „Susitariančiąją Valstybę“ ar „valstybę“ šioje Konvencijoje regioninei ekonominės integracijos organizacijai, kai tinkama, taikomos vienodai.

27 straipsnis

Regioninė ekonominės integracijos organizacija, kaip Susitariančioji Šalis, be savo valstybių narių

1. Pasirašydama, priimdama, patvirtindama ar prisijungdama regioninė ekonominės integracijos organizacija gali deklaruoti, kad ji įgyvendina kompetenciją visų šios Konvencijos reglamentuojamų klausimų atžvilgiu, ir kad jos valstybės narės nebus šios Konvencijos šalys, tačiau privalo jos laikytis dėl to, kad organizacija pasirašė, priėmė ar patvirtino šią Konvenciją arba prisijungė prie jos.
2. Jei regioninė ekonominės integracijos organizacija pagal 1 dalį pateikia deklaraciją, visos nuorodos į „Susitariančiąją Valstybę“ ar „valstybę“ šioje Konvencijoje organizacijos valstybėms narėms, kai tinkama, taikomos vienodai.

28 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Ši Konvencija įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia laikotarpis, per kurį pagal 29 straipsnio 2 dalį gali būti pateiktas pranešimas apie tai, kad antra valstybė deponavo 24 straipsnyje nurodytą ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo priemonę.
2. Po to ši Konvencija įsigalioja:
 - a) kiekvienai valstybei vėliau ją ratifikavus, priėmus, patvirtinus ar prisijungus prie jos – pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia laikotarpis, per kurį dėl tos valstybės gali būti pateikti pranešimai pagal 29 straipsnio 2 dalį;
 - b) teritoriniams vienetams, kuriuose ši Konvencija pradėta taikyti pagal 25 straipsnį po to, kai Konvencija įsigaliojo deklaraciją pateikiančios valstybės atžvilgiu – pirmą dieną mėnesio, einančio pasibaigus trims mėnesiams po pranešimo apie tame straipsnyje nurodytą deklaraciją.

29 straipsnis

Santykių pagal Konvenciją užmezgimas

1. Ši Konvencija taikoma dviejų Susitariančiųjų Valstybių santykiams tik tuo atveju, jeigu nė viena iš jų depozitarui nepraneša apie kitą valstybę pagal 2 ar 3 dalį. Jei tokio pranešimo nėra, Konvencija dviejų Susitariančiųjų Valstybių santykiams taikoma nuo pirmos dienos mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia laikotarpis, per kurį gali būti pateikti pranešimai.
2. Susitariančioji Valstybė per 12 mėnesių nuo 32 straipsnio a punkte nurodyto depozitaro pranešimo dienos gali pranešti depozitarui, kad kitos valstybės ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ar prisijungimas nereiškia, kad užmezgami šių dviejų valstybių santykiai pagal šią Konvenciją.

3. Valstybė, deponuodama savo priemonę pagal 24 straipsnio 4 dalį, gali pranešti depozitarui, kad jos ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ar prisijungimas nereiškia, kad su Susitariančioja Valstybe užmezgami santykiai pagal šią Konvenciją.

4. Susitariančioji Valstybė bet kuriuo metu gali atšaukti pagal 2 ar 3 dalį pateiktą pranešimą. Toks atšaukimas įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio pasibaigus trims mėnesiams po pranešimo dienos.

30 straipsnis

Deklaracijos

1. 14, 17, 18, 19 ir 25 straipsniuose nurodytos deklaracijos gali būti teikiamos pasirašymo, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo metu arba bet kuriuo kitu metu po to, ir jos gali būti bet kuriuo metu pakeistos ar atšauktos.

2. Apie deklaracijas, pakeitimus ir atšaukimus pranešama depozitarui.

3. Pasirašant, ratifikuojant, priimant, patvirtinant ar prisijungiant padaryta deklaracija atitinkamai valstybei įsigalioja kartu su šia Konvencija.

4. Vėliau pateikta deklaracija ir bet koks deklaracijos pakeitimas ar atšaukimas įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio pasibaigus trims mėnesiams po tos dienos, kai depozitaras gavo pranešimą.

5. Vėliau pateikta deklaracija ir bet koks deklaracijos pakeitimas ar atšaukimas netaikomi teismų sprendimams, priimtiems procese, kuris jau buvo prasidėjęs kilmės valstybės teisme deklaracijos įsigaliojimo metu.

31 straipsnis

Denonsavimas

1. Bet kuri šios Konvencijos Susitariančioji Valstybė gali ją denonsuoti raštu apie tai pranešdama depozitarui. Denonsavimas gali būti netaikomas tam tikriems neunifikuotos teisinės sistemos, kuriai taikoma ši Konvencija, teritoriniams vienetams.

2. Denonsavimas įsigalioja pirmą mėnesio dieną praėjus dvylikai mėnesių nuo tos dienos, kai depozitaras gavo pranešimą. Jeigu pranešime nurodytas ilgesnis denonsavimo įsigaliojimo terminas, denonsavimas įsigalioja pasibaigus tokiam ilgesniam terminui po to, kai depozitaras gavo pranešimą.

32 straipsnis

Depozitaro pranešimai

Depozitaras Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos nariams ir kitoms valstybėms bei regioninėms ekonominės integracijos organizacijoms, kurios pasirašė, ratifikavo, priėmė ar patvirtino šią Konvenciją arba prisijungė prie jos pagal 24, 26 ir 27 straipsnius, praneša apie:

- 24, 26 ir 27 straipsniuose nurodytą pasirašymą, ratifikavimą, priėmimą, patvirtinimą ir prisijungimą;
- šios Konvencijos įsigaliojimo pagal 28 straipsnį datą;
- 26, 27, 29 ir 30 straipsniuose nurodytus pranešimus, deklaracijas, pakeitimus bei atšaukimus ir
- 31 straipsnyje nurodytą denonsavimą.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 2019 m. liepos 2 d. Hagoje vienu egzemplioriumi, kurio tekstai anglų ir prancūzų kalbomis yra autentiški ir kuris deponuojamas Nyderlandų Karalystės Vyriausybės archyvuose; patvirtinta kopija diplomatiniais kanalais siunčiama kiekvienam Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos nariui jos dvidešimt antrosios sesijos metu, ir kiekvienai kitai valstybei, kuri dalyvavo toje sesijoje.
